

گناهِ عَغان

بعد از بُر شُدونِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ از سرزمینِ مِصر، خُداوند اونا ره گُفت که ”بورید و دَ سر زمينِ کِنعانِ داخلِ شُنید. ما اُو زِمی ره دَ بابِه کلونای شُمُو وعده کده بودُم.“ مگم بَنیِ إِسْرَائِیلِ از آیدِ خُداوند نَشُد و مُدَّتِ چِل سالِ دَ بیابو سرگردو مند. آخِرِ کارِ مُوسَى، پِیش از فَوْتِ کدونِ خُو یِگ رهبرِ نَو دَ نامِ یوشعِ دَ سرِ بَنیِ إِسْرَائِیلِ تَیینِ کد. بعد ازو مُوسَى فَوْتِ کد.

پس خُداوند یوشعِ ره امرِ کد: ”بَنیِ إِسْرَائِیلِ ره گِرِفْتِه از دَریایِ اُردُن تیرِ شُنید و دَ سر زمينِ کِنعانِ داخلِ شُنید که اُو سر زمی ره دَز شُمُو دَدُم اُمورِ قِم که ما قد آتَگون شُمُو، اِبراهیم، اِسحاق، و یَعقُوب وعده کده بودُم.“ و اونا از اُردُن تیرِ شُد و شارِ اَریحا ره فتحِ کد و دَ مُطابِقِ اَمْرِ خُدا پِگِ مَرْدُمِ ازو شارِ ره بَغیرِ راحاب و خاندانِ شی که قد بَنیِ إِسْرَائِیلِ همکاری کده بود کُشت و هر چیزِی که دَ اُونجی

بود خراب کد. پس خُداوند اُو شار ره بِلدے بَنی اِسرائیل
'حرام' اِعلان کد.

مگم یگو کس از بَنی اِسرائیل دَ حُکْم خُداوند وفا نَکَد و از
مالِ شارِ اَریحا که حرام اِعلان شُدہ بود، بِلدے خُو گِرِفْتہ
تاشہ کد. بعد ازُو، یوشع از اَریحا دَ مَنْطِقَہ 'عای' نَفرا ره
رَیّی کدہ گُفت: "بوریڈ ازُو سر زِمی جاسُوسی کُنید." پس
اُونا رَفْتہ از مَنْطِقَہ 'عای' جاسُوسی کد و بعد ازُو دَ پِیشِ
یوشع پَس اَمدہ گُفت: "لَا زِم نِیہ که تمامِ مَرْدُمِ جَنگی دَ
اُونجی بورہ؛ فقط یگ لَشکَرِ دُو یا سہ ہزار نفری رَیّی کُو
تا دَ بلے 'عای' حملہ کُنہ و شار ره بَگیرہ." و قَرِیبِ سہ
ہزار نفر از بَنی اِسرائیل دَ اُونجی رَفْت مگم اُونا از دِستِ
مَرْدُمِ 'عای' دُتا کد و مَرْدُمِ 'عای' تَقْرِیباً سی و شَش نفر ازوا
ره کُشت. دَمی رَقْم بَنی اِسرائیل دِل اَندَخْت.

بعد ازی واقعہ یوشع و کُٹہ کلونای بَنی اِسرائیل جاغہ
های خُو ره پارہ کدہ، پِیشِ صَنْدُوقِ عَہدِ خُداوند رُوی دَ خَاکِ

اُفتد، و خاک ره دَ سَرهای خُو باد کد. یوشع گُفت: ”آی خُداوند، خُدای مو! چرا مو ره ازو لبِ دَریای اُردُن دَ اینجی اُوردی؟ آیا مو ره دَ دِست اُموریا تسلیم کده، تباه مونی؟ آلی کِنعانی ها و دِیگه مردُم ای سر زمی از شِکست مو باخبر موشه و مو ره مُحاصِره کده نام و نِشان مو ره از رُوی زمی پای پاک گُم مونه. پس وختیکه اَبَرُوی مو از بَین رفت، نام بَزُرگ و اَبَرُوی از تُو از بَین نَموره؟“

اوخته خُداوند دَ یوشع گُفت: ”بال شو! چرا ای رقم قد رُوی خُو دَ خاک اُفتدی؟ بَنی اِسرائیل گناه کده و از عهد و قَولی که ما قد ازوا دَشتُم، سَرَکشی کده. اونا از چیزای اَریحا که ما حرام اِعلان کده بودُم بِلدِ خُو گِرِفته. ما اَمَر کده بودُم که هر چیز دَ شارِ اَریحا باید تَبَا شنه. مگم اونا نَه تَنّا دُزی کده، بَلکه مَره اَم بازی دده. دزی دَلیل بَنی اِسرائیل نَمیتَنه دَ پِیش دُشمنوی خُو ایسته شنه، تا اَمزُو غَیتیکه چیزای حرام ره از مَنه خُو بال کده تباه نَکنه.

دَ مردُم بُگی که ”تا صبا خود گون خُو ره پاگ کُنید،
چراکه دَ بَینِ شُمُو چیزای حرام استه.“

اوخته، یوشع صبا گاه بال شُدِه، تمام قبیلَه های بَنی
اسرائیل ره پیش کده اُورد تاکه پِشک اَندخته معلُوم کُنه
که دُوز و تاشه گر کی استه؟ پس پِشک دَ نامِ قبیلَه
یهُودا بُور شُد. بعد ازُو از مابَینِ طایفه های یهُودا پِشک دَ
نامِ طایفه زارِح بُور شُد؛ و از بَینِ خانوارهای زارِح نامِ
خانوارِ زَبدی بُور شُد؛ و خانوارِ ازُو ره قد مردای شی نزدیک
کد و دَ آخِر، پِشک دَ نامِ عَخان بچه کرمی بُور شُد.

پس یوشع دَ عَخان گُفت: ”بچه مه، دَ خُدا قسم بُخور، و
پیشِ ازُو اقرار کُو و دزمه بُگی که چی کار کدی؟ هیچ چیز
ره از مه تاشه نَکُو.“

و عَخان گُفت: ”راستی که ما دَ پیشِ خُداوند گُناه کار

استم. وَخَتِيكَه دَ مَنَهِ غَنِيْمَتِ هَا دَ شَارِ اَرِيحَا يِگِ قَبَايِ
قَشَنگِ وِ سَاخْتِ بَابُل، دُو صَدِّ مِثْقَالِ نُقْرَه وِ يِگِ خِشْتِ طِلَّا
رَه دِيْدَم، گُشَنَه چِيْمِي كَدَه اُونَا رَه گَرِفْتَم. تَا امِي اَلِي اُو
چِيْزَا دَ زِيْرِ زَمِي دَ مَنَهِ خِيْمَه مَه اسْتَه. ” پَس يُوْشِعِ چَنْدِ
نَفْر رَه دَ خِيْمَه عَخَانِ رِيِي كَدِ وِ اُونَا اَمُو چِيْزَا رَه پَس اُوْرْدَه
دَ پِيْشِ يُوْشِعِ وِ تَمَامِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ اِيْشْتِ.

بَعْدِ اَزُو يُوْشِعِ وِ تَمَامِ بَنِي اِسْرَائِيْلِ، عَخَانِ وِ خَانْدَانِ شِي رَه
قَدِ پِگِ دَارَايِي شِي گَرِفْتِ وِ اَزِ خِيْمَه گَاهِ سُنِّ دَرَّه عَخُوْر بُرْدِ.
دَ اُوْنَجِي، عَخَانِ وِ پِگِ خَانْدَانِ شِي رَه دَ مُطَابِقِ حُكْمِ خُدا
سَنْگَسَارِ كَدِ وِ اُونَا رَه قَدِ تَمَامِ مَالِ وِ دَارَايِي شِي دَرِ دَدِ.
بَعْدِ اَزُو بَنِي اِسْرَائِيْلِ دَ بَلَه جِنَازَه سُوخْتَه عَخَانِ سَنْگِ اُوْبَه
كَدِ. دَزِي رَقْمِ قَارِ وِ غَضْبِ خُداوْنَدِ تَا شِشْتِ وِ اُو بِسْمِ بَنِي
اِسْرَائِيْلِ رَه دَ خِلَافِ دُشْمَنُوِي شِي كَامِيَايِي دَدِ.